

Μια μέρα μαζί της [Δέκατα]

του Τηλέμαχου Χυτήρη

Η μέρα του ποιητή για μένα είναι ξεχωριστή γι' αυτό και ωραία. Δεν έχει σχέση με τις άλλες μέρες ή τις άλλες ασχολίες. Η μέρα, η αφιερωμένη στο γράψιμο, είναι η δική μου μέρα. Αρχίζει νύχτα, πριν το χάραμα, με καφέ και τσιγάρο. Όλοι και όλα κοιμούνται. Δεν ακούγεται τίποτα. Μπροστά στην άσπρη κόλλα "ενώπιος ενωπίω". Γράφω, ξαναγράφω, σβήνω, ξανασβήνω. Η κάθε λέξη κι ένα βάρος, ώσπου να συναχθούν, να συνταιριάξουν, να τις ακούσω τι έχουν να μου πουν. Μία επίπονη προσπάθεια, ένα συνεχές "σκάψιμο" ένδον. Πρώτο σχέδιο, λίγη χαρά, μετά ένα διάλλειμα να υποδεχτώ το φως που ήλθε. Ξανά στη θέση μου. Μια πάλη εσωτερική, μια σύγκρουση εις βάθος. Πλησιάζοντας το μεσημέρι σταματάω. Βγαίνω από το κουκούλι μου. Γίνομαι καθημερινός, ρουτινιάρης. Όμως το ποίημα του πρωινού κυριαρχεί, έρχεται και φεύγει. Θα το ξαναβρώ το βράδυ στα χαρτιά μου, με κάποιο τρακ όπως στο πρώτο ραντεβού και ξανά θα συναντηθώ μαζί του, πολλές φορές, μετά από μέρες, εβδομάδες, μήνες. Θα μείνουμε μαζί ή θα χωρίσουμε για πάντα. Η ποίηση είναι καθολική, σιχαίνεται τα μεσοβέζικα, είναι κυρίαρχη ή αυτοκτονεί. Αυτή η βάσανος μαζί της με κατατρέχει. Την παρατάω και τρέχω σε άλλες αυλές, λούσα, μεγάλα λόγια και τηλεοράσεις. Εις μάτην. Η επιστροφή μου είναι προδιαγεγραμμένη και μοιραία. Στο "τέλος της μέρας" είναι η σωτηρία μου. Για να 'ρθει πάλι κάποιο πρωί, πριν το χάραμα, να ξαναβρώ τον αληθινό -έστω και δύσκολο, έστω και παραδόπιστο προς αυτήν- εαυτό μου. Να ξαναβρώ την αληθινή μέρα και το υπέροχό της χάραμα, που είναι εντέλει, η παρηγορία. Παρηγορία ζωής, έως το τέλος.

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/stories/TH_archive0240_stories1379337122.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 16:12
